

AIVARS OZOLIŅŠ

-STĀSTS-

un

-KANTAINAIS GALDS-

© Aivars Ozoliņš 1991

© Eraksti 2004

ISBN 9984-771-05-9

16 lpp./ ~ 0,22 MB

-STĀSTS-

Vienziem,nē,atceros- tas bija šoziem,jā- es gāju pa parku,pa celiņu,bet apkārt bija ļoti daudz sniega sasniedzis.Bija ziema.Uz soliņa sēdēja Viliballds.

Eju šoziem pa celiņu,pa parku,sniega visapkārt ir ļoti daudz,tas gurst,visur ir kupenas.Skatos- kur bijis,kur ne- Viliballds,sēž uz soliņa!

Uzreiz jāpateic: Viliballds strādā darbā,viņam ir biogrāfija,galvā- cepure.Barga ziema! Viņš tērpies mētelī.Parkā tāds sniegs,ka skaties,kur gribi- pa labi,pa kreisi,vienalga-, it visur ir kupenas.Šoziem ir ļoti daudz sniega.

Arī viņiem bija ļoti daudz sniega.Visur bija kupenas,atceros,vienā vietā pat maza auguma cilvēka augstumā,tādas kupenas,ka nu.Tomēr šoziem tās ir vēl daudz lielākas- kā reti kuru gadu! Tādas kupenas.Ļoti daudz sniega sasniedzis.Neba katru gadu tā gadās- tik daudz sniega un tādas kupenas.

Skatos- sēž Viliballds.Es sen jau viņu pazīstu.

-Milzum daudz sniega šoziem!- saku.-Bet kur tad Juzefobijs?

Vilibaldam mugurā mētelis ar apkakli.Galvā cepure ar ausīm.Bet apkārt- sniegs un sniegs! Pat krūmi ir apsniuguši.Var pat teikt- krūmi ir pilnīgi ieputināti.It visur kupenas,sniegs gurst,jo- ir ziema! Viliballds atbild:

-Piesēd'.Pēc „Rīgas Balss”.Gan pārnāks.

Bet šito sniegu visapkārt! Ziema! Sniegs dzirkstī,ir gaiša diena,bet visur- kupenas,kupenas.Nez,nākamziem arī būs tādas kupenas? Nē,tas nu nez vai,katru gadu nevar būt tādas kupenas un tik daudz sniega,nākamziem kupenas droši vien būs jau daudz mazākas.Jau pērn tik daudz sniega nebija,un šogad- tādas kupenas!- kur nu vēl arī nākamziem tādas pašas.Es arī apsēžos uz soliņa.Bet nu ir gan sasniedzis! Nemaz neatminos tik daudz sniega ziemā.Mēs sapīpējam.

Sniegs apkārt visvisādi dzirkstī saulē.Diena ir gaiša,saulaina.Vispār,jā- teic,ziema šogad ir saulaina,sniegaina.Bet kā ir laukos! Tur,jādomā,tādas kupenas! Jā,izcila ziema,barga.

Kad atnāk ar avīzi Juzefobijs,mēs ar Vilibaldu sēžam uz soliņa.Arī Juzefobijs strādā,jau sen.Viņam ir bērns,pat vairāki.Un nu viņš ir nopircis avīzi.Bet viņa brāli sauc Edmunds.Mēs sapīpējam.

Ir tāda ziema,kādu laikam reti kurais ir pieredzējis.Visur sniegs.Krūmi,piemēram,ir tā ieputināti,ka roka jābāž vai līdz padusei sniegā,lai sa- prastu,ka tas vispār ir krūms,nevis tāpat vien.Bet kaut kur laukos laikam ir tāds sniegs,ka ne izbrist ar zirgu.Ko tur!- zirgs uzreiz pagalam.To pat grūti iztēloties.Šeit vismaz celiņi ir notīrīti.Jā,celiņi ir,tie gan,celiņi- jā.Taču pārējās vietās,ja paskatās,- bieza sniega sega,tā teikt,visu klāj.Vai kāds to varēja iedomāties? Rudens bija diezgan tāds,un pērn ziema arī kā ziema.Še tev!

Sēdējām šoziem parkā uz soliņa visi trīs, taču tad pēkšņi Juzefobijs piecēlās un devās projām. Un Vilibalds arī piecēlās un arī devās projām pa celiņu. Gurstēja sniegs, bet es paliku sēžam parkā uz soliņa, man apkārt sniegs, kupenas, gaiša diena.

Un tad iedomājos, ka avīzē arī droši vien raksta, ka ārā ir tik daudz sniega un tādas kupenas, jo katru gadu tā vis negadās, nē, kur nu. Retu gadu ir tādas kupenas un tik sniegaina ziema, retu.

Vēl es domāju par zirgu. Zirga man bija žēl. Taču tas ir jau cits stāsts.

-KANTAINAIS GALDS-

Piedalās:

Lielais Biedrs (LB)

Biedrs Mazais Priekšnieks (BMP)

Jazeps Jakabovičs (JJ)

Žurnālists Žurnālists (ŽŽ)

ŽŽ:

Labdien, cienījamie radioskatītāji! Mēs ieslēdzamies tribīnē, kurā pie mūsu apaļajiem mikrofoniem pulcējušies vadošie biedri, lai kopīgi apspriestu mūsu sāpīgās vietas. Viņi atbildēs uz jautājumiem. Pirmais un vissāpīgākais ir jautājums par sociālo taisnīgumu. Lūdzu, biedri, ko jūs par to varētu teikt?

LB:

Labdien, labdien. Khem! Biedri! Šodien, kad mūsu valsts droši kā vēl nekad sper kosmosā, neatkarīgi no tā, kādā valodā runājam, ja mēs šeit dzīvojam, tas izraisa vēl nepieredzētu pacēlumu un dziļu apmierinājumu darbaļaužu masās. Iepriekšējo gadu pieredze rāda, ka pirmais, lai iztaisītu cilvēkus laimīgus, mums visiem vajaga sākt smaidīt jau šodien, lai izbūvētu tādu laimi nākotnes paaudzēm. Varam redzēt, ka situācijas pasliktināšanās ir visās vietās palēnināta no abām pusēm. Jautājums šodien stādās tā, ka ikvienam mums vajag mīlēt šo te vēsturiski daudznacionālo zemes stūrīti, kas ir dzimtene. Protams, ņemot vērā arī vietējo biedru jūtas, tikai bez emocijām. Gribas pateikt, ka tiek visur paātrināti, un it īpaši kosmosā, tagad jau mūsu kombaini, cilvēku resursi un cita tehnika. Tomēr es nevaru arī teikt, ka mums izdevies būtiski pavirzīties uz priekšu. Tāpēc es ļoti gribētu griezties, lai visiem, kas labi strādā, bet ir kaut ko nokavējuši, vienreiz ir jāuzloka rokas un jāsāk strādāt pillā.

ŽŽ:

Paldies! Vairāki televīzijas lasītāji vēstulēs uztraucas par sociālo taisnīgumu. Kādas ir jūsu domas šajā jautājumā?

LB:

Ir tāda problēma. Es biju Japānā, tur viņi, japāņi, arī strādā. Mēs jau esam dabūjuši miljardus pudu čuguna, bet visas valsts kompleksā mehānizācija aptver astoņdesmit vienu procentu. Esam arī samazinājuši cilvēku rūpniecisko ražošanas skaitu. Un tas ir labi. Tikai tas ir jautājums tāds, ka, pārāk stipri nepārspīlējot, var teikt, ka izslaukumi no katras slaucējas atkal palielinājušies vēl nekad nepieredzētā daudzumā. Jo govīm tagad dodam gan organisko mēslojumu, gan arī neorganisko- kaļķus, dolomītu, granīta šķembas, ditirambosu un daudzus citus faktoros. Kāda ir izeja? Tikai visu lopu kompleksā mehānizācija.

ŽŽ:

Vai tas jāsaprot tā, ka no katra pēc spējām un katram pēc darba?

LB:

Nē, divreiz dienā. Cilvēki ir, herbicīdi ir, vajag tikai strādāt.

BMP:

Biedri, atļausiet. Kā teica mūsu lielais draugs, visas cilvēces draugs Jurijs Aleksejevičs Gagarins, pulkvedis, kad viņš lidoja pāri: situācija, runājot Marksa Engelsa vārdiem, ir kapitāla. Bail skatīties.

LB:

Vēlreiz atkārtoju, ka vajag strādāt. Neskatoties ne uz ko, nauda mums ir, bet ar materiāliem līdzekļiem vēl ir grūtības.

JJ:

Biedri, ja atļausiet, šajā brīdī es gribētu arī griezties un dalīties ar vienu piemēru, kas notika nesen ar vienu mūsu biedru, kad viņš gāja pa ielu. Tikai sākumam nolasīšu, ka ir ienācis priekšlikums, tas ir ienācis no darba kolektīviem, sapulcē ienests, lai šogad atzīmēt gadskārtējo dzimšanas dienu, kas izpildās izcilam...jam, izcilajamam, te ir rakstīts...un darbiniekam, ē, eņ, khē, ņe...ē, atzīmēt...kas aprit, ja nekļūdos, biedra Urbuļa simto jubileju, kopš viņš ir, tā teikt, ar mums. Nē...ē, kh, es kaut ko nesaprotu...Biedri, kāpēc mums jāatzīmē šī, ē...b. Urbuļa sešdesmit devīto, kā saka, dienu? Tā šeit rakstīts...

ŽŽ:

Dārgie radiatorakstītāji! Jūs klausāties ierakstu no tribīnes, kurā šodien atrodas trīs atbildīgi biedri. Izmantojot gadījumu, gribu viņiem uzdot dažus mūsu skatītāju jautājumus, ko mums uzdod, piemēram, biedrs Lokomotorovičs, kurš dzīvo kolhozā. Viņu zināmā mērā satriec daži procesi. Šim viņa satriekumam kaut kādā ziņā piesienas arī biedrene Drena no rūpnīcas. Arī viņai rūp sociālais taisnīgums. Vēlos pavaicāt mūsu biedriem, ko viņi varētu šajā sakarā atbildēt?

JJ:

Bet šeit ir tā rakstīts! Un parakstīts.

LB:

Lai man piedod rakstošā inteliģencijs, taču tagad daudzi raksta. Un to var saprast. Tas ir izsaukts ar to, ka objektīvā realitāte ir aizgājusi divos dažādos virzienos. Varbūt šis sarežģījums, viņš no kā rodas? Viņš no tā rodas, ka ir konkrēti cilvēki. Mēs ar biedriem apspriedāmieš, un mūsu atbilde un arī katra godīga padomju rūķa atbilde ir viena - nē! Un vēlreiz. Demokrātija jau mūs ir pietuvinājusi pie tā, ka cilvēki var izteikt domas.

ŽŽ:

Jā. Paldies.

JJ:

Es atkātoju, biedri, tā šeit ir rakstīts.

BMP:

Atļausiet, biedri, dažus vārdus par demokrātiju...

JJ:

Biedri, es gribu teikt, kāpēc es laužos uz tribīni, tāpēc ka mēs varbūt vēl varam izlīdzināt stāvokli, tāpēc ilustrācijai, biedri, atļaujiet citēt gadījumu ar mūsu biedru, kurš, kā teicu, gāja pa ielu, tikai gribu atgādināt, ka nevajadzētu atlikt arī jautājuma par darbinieka Urbuļa svinēšanas, kā saka, izlemšanu. Jo ir sasaukta komisija, un viņas domas un manas ir tādas, ka strādnieku klase gaida un var arī nepiedot. Mums pie viņiem jāpieiet ar cieņu, un šeit arī tā rakstīts.

BMP:

Biedri,gribu vērst uzmanību,ka es esmu jau sirms vīrs,bet bija man bēr-
nība,un tagad ir prulā...pļur...pru...pu...p...pur...

LB:

Ir tāds viedoklis.Es jums teikšu tā,ka pavisam nesen mēs ar biedriem
daudz domājām,un ir pieņemts likums.Uzskatu par nepieciešamību iz-
teikt,ka tas būs labs fundaments,uz kura mazāk runāt,bet vairāk strādāt.

BMP:

Jā,biedri.Mēs sastādījām komisiju.Tas ir pareizi.

ŽŽ:

Jā.Paldies.Taču atsevišķos mūsu laikraksta skatītājos neizpratni tik un
tā vieš zināmas norises,kas vērojamas ikdienā.Piemēram,tas,ka pilsētā un
tās apkaimē joprojām nesodīts darbojas Hepatīts.Šur un tur manīta arī
Salmonella.Mūsu rakstītājiem šķiet,ka minētās izpausmes kaut kādā mērā
ignorē sociālo taisnīgumu.Kā domājat jūs? Vai tas ir sociālā taisnīguma
ignorējums?

LB:

Vai tad tā runā? Neesmu kompetents,bet gribu dalīties ar savām do-
mām,lai visās dzīves sfērās plašāk jālieto divdabjus ar –šana.

JJ:

Šeit es gribu uzreiz pilnīgi piekrist un atgādināt par gadījumu ar to mū-
su biedru,kurš,kad gāja pa ielu,satika vienu pilsētas vai tās nomales pilso-
ni,kuram palīdzēja.Nedrīkstam arī aizmirst pazīstamo darbinieku b.Urbu-
li,jo ko mēs darīsim ar viņa svin...atklāšanas atzīmēšanu.

BMP:

Biedri.Varu paziņot,ka par šo gadījumu notika mūsu komisijas sēde...ē
...šana,kura,man te ir protokols,atzina notikušos...projektus par nepilnī-
gām...ē,khe,e...nepilnvērtīgām,kh...jā...un pieņēma par nepieciešamām
pilnīgām izstrādājumam...šanai.Bija redakcionāras rakstura labojumi.La-
bošana.Tika nolemts dzimšanas die...šana...na.

JJ:

Jā,biedri,un tomēr šis fenomens ar mūsu biedru,kurš gāja pa ielu un sa-
tika cilvēku,un viņam palīdzēja,tas ir tāds fakts,kuru nevaram ignorēt bez
ievēribas.

ŽŽ:

Jā.Godājamie radiofona redzētāji! Izmantojot iespēju pavaicāt mūsu vadošajiem biedriem,ko viņi domā par biedru,kurš satika uz ielas citu biedru,kuram tad palīdzēja,gribu pie reizes izteikt pārliedību- kas reizē būs arī jautājums- par sociālā taisnīguma...klātbūšanu mūsu apkārtējā vidē.

LB:

Kamēr nav noskaidroti šīs lietas visi apstākļi,neesam ar šo jautājumu tuvāk iepazīnušies.Tāpēc,lūdzu,biedri,- izteiksim dažas piebildes.

BMP:

Biedri! Kā mēs visi to sen zinām,tad sociālā taisnīguma resursi pie mums ne tuvu nav izsmelti.Var atzīmēt,ka tas kārtējo reizi parādījās mūsu komisijas pirmšūnas pagājušās sestdienas talkas paplašinātajā sesijā,kurā šūnas rakstvedis jau atkal pierādīja- un viņš to izdarīja referātā „Mūsdienų sugu cīnīšanās un uzvarēšana kosmiskas karošanas ideoloģijas briesmu novēršanas apstākļu apgaismošanā”,- ka dibināti esam šajā jomā pašlaik atteikušies no kāpurķēdēm par labu padziļinātai divrindu šķērsvagošanai visās frontēs- turp,šurp un atpakaļ.

JJ:

Man vēl gribētos papildināt,ka šeit rakstīts tā- tūkstots deviņsimts astoņdesmit devīto dzimum,ē,šanas,kā saka,gadījumu.

BMP:

Pareizi.Mums ir komiteja,un viņa ir kursā.Lieta ir tāda,ka,kā jau daudzas reizes pasvītrojām,mehāniski izslaukumi no republikas turpina pieaugt par visiem apaļiem simts procentiem.Ir zināmi cilvēki,un mēs viņus zinām,kas ar to nodarbojas,tāpēc droši teiksim,ka tie turpinās turpināties...ājas...āsies...ās...ies.

LB:

Skaitļi,kā redzam,ir pozitīvi.

ŽŽ:

Jā.Paldies.Tiešām.Pret skaitļiem ir grūti ko iebilst.Vai piebilst.Kā dziesmā dzied Raimonds Pauls- „Brāl,ko tu pret vēju papirdīsi”,vai ne?

LB:

Vot,šeit mums jādomā kopīgi,kā šajā plāksnē strādāt,lai mēs ietu visi dziļumā.

BMP:

Jā, ja drīkst, biedri, gribu pievienoties un atgādināt, ka šeit tomēr ir labāk kā Tverā, Kaļiņinas apgabalā. Un, lai kā mēs nešķirstītu vecās, dzeltenās vēstures lappuses, atrodam visur vienu un to pašu herogrāf... her... hereo.. heoro... konzervatoriju- solis turp, divi šurp.

LB:

Tikai- zem kādu stabuli? Ir gadījumi, kad esam liecinieki tam, ka mūsu sabiedrībā vēl saglabājas cilvēki, kuri sēž jau sen zābakā, bet, vot, kož kājā, kad citi iet. Kā gandrīz it kā suņi. Paskatieties, kā viņi dzīvo! Viņi vēl dzīvo šeit- starp mums.

JJ:

Ja atļausiet. Tomēr, kā jau atzīmēju, esam sasnieguši visai apaļu biedra Urbuļa gadalaiku. Ne bez kļūdām un ne bez zudumiem, taču mēs ejam un iesim pa šito kursu. Kāds mūsu biedrs kopš, kā teicu, Perekopa laikiem nesen uz ielas pat satika un, kā jau vienreiz atzīmēju, palīdzēja pilsonim, kurš pa minēto ielu vilka aiz astes ziloni.

LB:

Esmu pret situācijas dramatisēšanu, taču, kas labi, tas labi.

BMP:

Papildināšu, ka Latvijai tas nav nekas jauns. Mūsu komitejas vārdā varu minēt daudz tādu gadījumus, kad, piemēram, arī pulkvedis Čapajevs Vasilis Ivanovičs vairākkārt griezās šajā aspektā un citi biedri.

JJ:

Nevajag aizmirst, biedri, ka zilonis, kuru vilka aiz astes pa ielu pilsonis, kuram mūsu biedrs palīdzēja, bija, kā izrādījās, tā teikt, beigts. Un biedrs palīdzēja.

LB:

Atziņos, tas bija priekš manis maz izpētīts jautājums. Mums vajag vairāk atspoguļot un apgaismot problēmas un ceļus.

ŽŽ:

Jā. Jums ir taisnība. Dārgie mūsu laikrakstītāji! Kā jūs varbūt jau zināt, mūsu radio kamerās ir ieslēgti mūsu vadošie biedri. Piekrītot, ka mums vēl ir potences, negribu laist garām, nepavaicājis, kā tad īsti mūsu apstākļos ir ar sociālo taisnīgumu.

LB:

Vot, es to jautājumu gribētu jums uzdot.

ŽŽ:

Jā...Man? Atvainojiet, bet mūsu žurnāla klausītāji uzdod mums šo jautājumu uzdot jums.

LB:

Sen jau ir pierādījies, ka sliktu deļotāju kaut kas traucē.

ŽŽ:

Jā. Paldies.

BMP:

Arī mēs komisijā bieži stādījām uzdevumus, un tie stāv joprojām, kā mūsu cilvēki, kuri vēl nav nonākuši līdz tādām līmeniem, lai viņos atraisītu entuzismu, pa kuru iet... Ir tādi cilvēki.

ŽŽ:

Jā, protams. Protams. Taču ir arī cilvēki, kuri izrāda interesi, vai pie mums kādreiz tiks pilnā mērā īstenoti sociālā taisnīguma principi. Varbūt jūs varētu paust, ja jums ir, savu personisko viedokli?

BMP:

Labi, ņemiet tad manu pirti.

LB:

Biedri! Šodien pasaulē notiek milzīgi procesi! Mūsu valsts atrodas kosmosā! Visā Padomju Savienībā šobrīd ir astoņpadsmit vai vairāk partijas biedri, biedru, miljoni, no tiem vairāk kā astoņdesmit trīs tūkstoši astoņdesmit trīs biedri...ru uzturas mūsu republikā. Tas ir liels spēks, biedri! Ar to nevar nerēķināties. Mums, komunistiem, un pārējiem bezpartijiskajiem, aktīvi sekojot apkārt notiekušajiem sabiedriski ekonomiskajiem norisēm, pamatoti rodas jautājums- uz kurieni mēs ejam? Biedri, šādā veidā runājot, mēs pie konstruktīvas pozīcijas ar tādu runāšanu neaiziesim. Tā stādīt jautājumu nav pareizi. Tas mums visiem ir jāsaprot, biedri.

ŽŽ:

Jā. Paldies. Bet es tikai uzdevu jautājumu, ko televīzijas lasītāji mums uzdod uzdot. Viņi vienkārši raksta, ka to uzdot viņiem uzdod biedri savā vidū.

LB:

Nu labi,nobalsosim.Paceliet roku.Paceliet otru.Tagad nolaidiet.

BMP:

Atļausiet debatus uzskatīt par nobeigtiem.

JJ:

Biedri,arī man gribas izteikt domu,ka mums daudz kas šodien nepaceltos,ja nebūtu gadījuma ar mūsu biedru,kurš Bolderājā pieķērās zilonim pie resnākā gala,tātad,kā saka,pie snuka...k,k...ķa,lai tādā veidā palīdzētu vilkšanas darbos pa ielu.Mūsu kopīgā b.Urbuļa trīspadsmit tūkstots trīs-simts trīsdesmit trešās svētku palaišanas priekšvakarā to nevajadzētu aiz-mirst un atcerēties.

BMP:

Jā,biedri,Bolderājā.Tikai pagaidām neesam vēl komitejas orgānā izpētī-juši,vai pie snuķa vai tieši otrādi.Tāpēc es vēl gribu minēt tādu svarīgu piemēru,ka arī Līvānos miroņus tagad jau izvada no garāžām.Protams,ja nelaiķiem tādas pieder likumīgā īpašumā vai tuviniekiem.

LB:

Taisnība,biedri.Tā nav problēma.Benzīnu tagad pie mums var pasmel-ties no jebkuras akas.Tie,var teikt,ir mūsu neizsmeļamie avoti.Un te vēl ir daudz darāmā.Taču padarītā arī nav maz.Man uz rokām nav konkrētu skaitļu,bet,vot,biedri saka priekšā,ka akas mums ir.

JJ:

Un arī Sarkandaugavā,uz kuriem stiepjamais ziloņu šķiras nelaiķis bied-ra Urbuļa pasludināšanas dienā tika ar kopīgu stiepšanu aizvilks pa ie-lu,atradīsim ne mazumu tādu pozitīvu faktu gadījumus,kurus varam pat skatīties arī pa televizoru.

ŽŽ:

Paldies.Godājamie raidījuma lasītāji! Mūsu mikrofonu ir iestādīti galdā, un tepat atrodas arī mūs vadošie mūsu biedri.Turpinot sarunu,gribam pāriet tagad pie nākošā jautājuma un ļaut mūsu vadītājiem iespēju atbildēt par sociālo taisnīgumu viņu vadītajā sabiedrībā.

LB:

Biedri.Ir tāds viedoklis,ka mums jāpalīdz presei.

BMP:

Biedri! Komitejā ir izkristalizējies uzskats, ka neviens šodien īsti labi nesaprot, ko pats domā. Varbūt, ja viņš saprot mājās, tad sabiedrībā un darbā tomēr nezina, ko domā, tikai mājās. Bet darbā nezina un domā to pašu.

LB:

Ja nosaukt lietas savos vārdos, tad, vienas un tās pašas tupeles nēsājot, viņas taču plīst, vai ne tā?

BMP:

Tas ir tieši tas, kas ir. Atļaujiet ziņot kolektīvi padarīto viedokli, ka vairākiem pilsoņiem šur un tur tādā veidā pazaudēta kaut kur jau politiskā seja. Man atkal šeit ir oficiāls papīrs.

JJ:

Ļoti svarīgi tas ir tieši šodien, kad visa valsts gatavojas sagaidīt un pavadīt mūsu dārgā b. Urbuļa sesto notikumu. Nedrīkst aizmirst, ka nogādāt ziloni Sarkandaugavā nav mazāk svarīgs moments, kā uzdabūt to pēc tam gandrīz piektajā stāvā. Pieņemot kārtējo galīgo lēmumu, to vajag ņemt vērā un neaizmirst.

BMP:

Mēs strādājam un visu reģistrējam. Šis nav vienīgais gadījums. Kāds mūsu komitejas loceklis, kurš ir mazo ziemeļu tautu pārstāvis, kad bija nosūtīts pieredzes apgūšanā uz Telavivu, viņš griezās, lai, kaut no kādiem neizietu viedokļiem, viņš šim postenim neatbilst, un lūdza, ka grib atpakaļ pie sevis ziemeļos. Mēs gājām lūgumam pretī, atgriezām viņu atpakaļ šeit.

LB:

Par presi. Kas tas ir, biedri, - „Jo lielāks priekšnieks, jo lielāks muļķis”? Kā to saprast? Un man ne visai personiski saprotams arī, ko nozīmē - „Gaļas nav un nebūs”. Tā nav konstruktīva pieeja, biedri. Nopietnus iebildumus izraisa vēl tādi izskanējušie priekšlikumi kā - „Rīgu latviešiem, Maskavuķīniešiem.” Vai ir pareizi tā stādīt jautājumu? Kur mēs tā paliksim? Nē, biedri, to mēs nevaram pieņemt. Gribu, lai saprotiet mani pareizi. Es ne tamdēļ, lai mums nebūtu kritikas. Nē, kritikas mums jau pietiek. Bet kur te ir estētika? Vajadzētu pēc iespējas analītiski vairāk sintezēt.

BMP:

It kā parādās pat veselas grāmatas, neesmu lasījis, bet zinu, kā, piemē-

ram,- „Plikadīdība PSRS”.Tas taču ir abstrakts! Un atkal jau neatrodam dabiskus vārdus ar –šana.Bet vajadzētu.Jo rodas neskaidrības par spēkā esošā lik...likumošanā...likumdošanos...likš...kuš...koš...

LB:

Biedri! Šie tā saucamie bēdīgi slavenie sacerējumi ir pielaistās kļūdīšanās audzināšanā skaidra realizēšanās.Neskatoties uz to,ka mēs ar biedriem tos kopā pārlasījām divas reizes.Ar pilnu atbildību varu pateikt,ka mums tādu modernismu nevajag.Vajag rūpīgāk izvēlēties formulējumus.Mēs atrodamies presē,nevis uz ielas.To nekad nevajag aizmirst.

ŽŽ:

Jā.

LB:

Un vēl tāda lieta.Ko saka mūsu klasīki? Viņi saka,vot,lūk,ko,- vajag būt cilvēku inženieriem.Mums kopā jācīnās pret,tas ir,par cilvēkiem,par visu tautu.Tas ir liels pienākums un gods.

ŽŽ:

Jā.Paldies.

JJ:

Es vēl piebiltu,piebildītu,ka,kad augšminētais zilonis ar nosaukto biedra un otra biedra,kuram viņš palīdzēja,kopīgu darbu...šanos bija jau nogādāts šī...šā...mam...pilsoņam piederošā...amā dzīvoklī,bet tas,kā zinām,atrodas vairāk kā astotajā stāvā,tas,tā teikt,ja tā var,zilonis,ņemot vērā un ejot pretī lūgumu,tika novietots dzīvokļa saimnieka,tas ir,biedra,kuram mūsu biedrs palīdzēja,tātad,var teikt,attiecīgā dzīvokļa saimnieka jeb,pareizāk,īrnieka vannas,kā saka,istabā un konkrēti ievietots šim šam pilsonim piederošajā vannā.Ko padarījuši,tika palaists ūdens.

BMP:

Pareizi,ir tāds dokuments.Tajā fiksēts noteiktās normatīvās aktos par biedra,ē...B.Burbuļa gadskārtējo palaišanu paredzētā...tajamajā kārtībā,nosūtot izpildīšanai ražošanas apvienības r/a „Vsesojuzgoskarabas” saliekamo un atliekamo gultu spilvenu drānu pogu caurumu ražotnes ceha kolektīva darba padomes rezolūcijas pieņemšanai un izpildīšanas atbildēšanai.

LB:

Vot,tas ir tā,biedri.Var teikt,ka arī mūsu sadarbību ar presi es saskatu

tieši šajā momentā, ar veselīgajiem spēkiem, kuru mums netrūkst.

ŽŽ:

Jā. Paldies. Dārgie mūsu dzirdētāji! Mūsu galda mikrofonos ir uzstādīti un ar jums runā vairāki mūsu vadoši biedri. Esam saņēmuši daudzas jūsu telefonotaiprogrammas ar viņiem adresētiem konkrētiem jautājumiem. Viens no jautājumiem ir šāds, es tūlīt nolasīšu. To mums joprojām urpina uzdot biedrs Antons Buks-Dzelzgalvis no Pētera Pirmā saimniecības „Plakāts”. Viņš vaicā, es citēju, - ko jūs dēvējat par sociālo taisnīgumu un vai tas, jūsuprāt, ir pie mums godā?

BMP:

Es lieku zem šaubām, ka tāds zvans ir pienācis. Biedrs Buks-Dzelzgalvis ir mūsu sasaukuma deputāts.

ŽŽ:

Lūk. Un biedrs arī paskaidro, ka šis jautājums ik pīppauzē sagādā galvas sāpes tiklab viņam pašam, kā arī viņa kaimiņiem citās saimniecībās.

LB:

A bet kā ir pie ķenguriem?! Biedri, es biju pie ķenguriem. Sajutu spēcīgu, vienotu organizāciju, arī tur man iznāca uzstāties. Varu ziņot, ka tur tā nav. Atvainojiet un palabojiet, ja es kaut kur no savas galvas kļūdos, bet, pēc manā rīcībā esošajiem cipariem, viņi tur visi lepojas arī ar mūsu sasniegumiem.

BMP:

Mūsu komisija, neskatoties, ka tagad ir ļoti karsts laiks, lai nerastos pārpratumi, nolēma, ievērodama atbildību, ka visi cīsiņi mums arī jāsaīņo tautai droši saprotamā plēvē. Lai gan sportisti tagad uzturā kaut kur jau lieto pat asteroīdus, viņus ne vienmēr vajag uzreiz piesist pie kauna staba, vispirms vajag paklausīties, ko viņi par to paši domā. Kāpēc te prese klusē, bet citur uzstājas, kur vajadzētu runāt speciālistiem?

LB:

Nostājā par presi nekādu divu jautājumu nevar būt. Ir tikai viena nostāja. No pozīcijām.

JJ:

Biedri, šeit arī man ir piebildē... ēšana par presi. Lai gan mums vēl ne visur ir prožektori un trūkst filtru, vajag prasīt kaujinieciskumu. Šodien, kad

tuvojas b.Urbuļa atbrīvošanas kārtējā diena,atgādināšu,ko par to kādreiz uzrakstīja mūsu dzejnieks,biedrs un publicists Kalniņš Fredis,man ir pierakstīts,lasu:

Un pie darba aizejam
komunistu talkā:
Brīvās Nevas krastmalā
jāizlādē malka.

Lūk,biedri,kā! Kur šodien mums tādi paraugi? Nav.Kur Pavļiks Matrosovs un entuzisms? Turpat.Tā nedrīkst.Šis jautājums mums īpaši sacēlies tieši mūsu svētku biedra Urbuļa priekšā.

ŽŽ:

Jā.Nobeigumā gribu lūgt galdam klāt sēdušos biedrus minēt kādus konkrētus sociālā taisnīguma piemērus,ko viņiem ir izdevies varbūt novērot.

LB:

Došu labu padomu.Būsim reālisti.Es to raksturotu tā,ka nedrīkst izvairīties no sociālā optimisma.

JJ:

Biedri,pagaidiet,es vēl gribu! Es par piemēriem,īsumā,šādu piemēru mums netrūkst.Kā jau agrāk teicu,kad mūsu biedrs kopš Spartaka laikiem uzdeva līdzīgu jautājumu mūsu atklātajam gaviļniekam,kuram pirms tam bija palīdzējis,proti,kādam nolūkam vai mērķim viņam personīgā īpašumā piederošajā vannā vajadzīgs vesels,kā saka,beigts zilonis un ko tieši viņš,jubilārs,ar to darīs,tātad,ar ziloni,tad viņš,mūsu ilggadējais biedrs,tā teikt,Urbulis viņam atbildēja,ka neko nedarīs,bet rīt pie viņa dzimšanas vakarā ieradīšoties svētkos,te man ir pierakstīts,atnākšot biedrs Pičs un vēl daži,ja drīkstam tā sacīt,veterāni,lai mazliet lietotu mājas atmosfērā pie tējas glāzes vai pie kā cita,kas izrietēs no tā,kas atnāks un ko atnesīs.Pēc tam,kādu laiku to oficiāli izveduši,biedrs,teiksim,Pičs vai,piemēram,varbūt kādi citi biedri veterāni,kas ar to nodarbojušies,nav izslēgts,ka apmeklējot arī viņa privāto,kā jau tika atzīmēts,vannas istabu jeb,konkrēti,sanitāro mezglu.Kur,ļoti iespējams,ieraudzīšot vannā,visticamāk,minētā dzīvnieka mirstīgās atlikiekas,tas ir,beigtu ziloni.Un,to redzot,laikam būšot pārsteigti.Var gadīties,ka viņi tad centīšoties tādā pašā vai līdzīgā veidā pārsteigt savukārt arī viņu,daudzgadnieku biedru Urbuli,tāpēc paziņojot,sak,tā un tā,biedri Urbuli,jūs varbūt nemaz nezināt,bet tavā,kā lai to pasaka,vannā,kamēr te sēdi,šajā brīdī atrodas,tā teikt,un peld ūdenī zilonis.Zilonis,beigts.Noslīcis.Lūk.Un tad nu viņš,jaunpiedzimušais b.Urbulis,lai būtu pārsteigts,tā vietā atbildēs: Zilonis? Nu un tad? Lūk,tādam

nolūkam, biedri!

ŽŽ:

Jā. Tas ir ļoti.

BMP:

Man arī jāsaka, ka šīs paralēles var būtiski paplašināt. Tas ir jautājums, ka tagad ienaidnieks bieži nav aci pret aci, viņš grib mūs pārsteigt. Jo kādreiz taču ir tā, ka, vot, aizbrauc komitejas biedrs komandējumā, bet kaut ko aizmirst. Un, vot, šis biedrs atgriežas, un ko viņš redz? Man ir nepatīkami teikt, bet viņš redz, ka ir radies tāds stāvoklis, ka viņa dzīves biedrene bija priekš viņa noslēpums. Šeit man ir parakstīts dokuments.

LB:

Tāpēc, biedri, mums visiem vajag, visiem vienā dūrē kā vēl nekad. Saliksim punktu uz i- un pie darba.

BMP:

Tas ir viens no punktiem, kas mums šobrīd trūkst visvairāk.

JJ:

Atļausiet vēl noskaidrot, šeit man ir rakstīts un pieņemts darbavietā, dažus sirsnīgas veltījumu rindiņas b. Urbulim, kuras autors ir tas pats, kā saka, biedrs un dzejnieks Kalniņš Fredis, ar ko vienreiz jau lepojāties, lūk:

Bezbēdīgi boļševiki,

Voblas plēšot, skūpstus mainām:

Tie pat sāļi garšo labi!

BMP:

Mūsu komisijas biedru grupas vārdā lai šis biedrs Burbulis ceļ vienmēr augstu un tur.

ŽŽ:

Arī mēs no savas puses labprāt pievienojamies šiem laba vēlējumiem biedram B. Burbulim viņa dažu gadsimtu jubilejā un novēlam vēl tikpat daudz ziemas un divtik vasaras. Un nobeigumā vēl pēdējais jautājums biedriem, kuri šodien bija piesēdušies pie mūsu galda. Vai jūs nevarētu dažos vārdos formulēt, kāda ir jūsu attieksme pret šodien tik ļoti aktuālo sociālā taisnīguma jautājumu? Vai jūs paredzat tā dzīvotspēju mūsu sabiedrībā? Kas vēl šajā jomā būtu jādara?

LB:

Ja jūs vakar lasījāt manu runu, kuru darbaļaudis uzņēma ar dziļu gandarījumu un patiesā vienprātībā, jūs jau zināsit, ka varat iesniegt savu jautājumu rakstiskā veidā, mēs to izskatīsim, un pēc tam jūs drīkstēsiet mums piezvanīt jebkurā norādītā laikā.

ŽŽ:

Paldies! Dārgie abonenti! Pateicamies visiem, kas bijāt kopā ar mums! Mūsu šodienas saruna bija veltīta sociālā taisnīguma aspektiem mūsdienās. Ceram to turpināt nākamajos raidījumos un ar to tad šobrīd atslēdzamies. Uz saredzirdēšanos!

LB:

Lūdzu.